СГНС
Градска
архив
ф.____
оп.____
№ 328

Прикаска

Никой не може каза че веднъжъ вече като избѣгне отъ истеглеванието на нѣкое зло, и претърпѣне отъ каквято и да е бѣдя, нѣма вече да го сполѣти друго непредварено, нито има да му минува вече друго нѣщо прѣзъ глава. За нѣкои хора даже и самата смъртъ не е осигурение противу бѣдитѣ и неудобствата въ свѣтътъ. На това ний можемъ да преведемъ доста примѣри отъ историята, но задоволяваме се тукъ да приведемъ единъ примѣръ отъ расказванията на народнитѣ ни приказници, случаятъ съ единъ голъ черепъ отъ човѣчешка главѣ.

Добродушенъ нѣкой човѣкъ намѣрилъ захвърленъ голъ единъ черепъ отъ човѣшка главѣ, на който било чело написано: „Тая глава много е теглила и колко още има да тегли." Какво ли може още да тегли единъ голъ лобъ на мъртвая човѣшка главѣ, си помислилъ добродушникътъ нашъ и веднага прибралъ този черепъ и го скрилъ на страна, за да го предупази отъ теглилата която го заплашвали и да види какво може да стане за да тегли тая глава.

Случайно, злодушната жена на този добродушенъ човѣкъ намѣрва прикътанний отъ този черепъ и зломисленно си въобразява че той ще да е отъ главата на първата му жена или на други нѣкоя отъ любовницитѣ му. „Вижь ти поразника недний, мене не гледа и никакъвъ икрамецъ ли не прави а то отишелъ да кътa главитѣ кратуни на първитѣ си любовници, да ги държи на почетъ и да ги икрамосва; Стрѣвла ще го усѣдли.